

Προτεινόμενες απαντήσεις για το μάθημα των Λατινικών.

ΔΙΑΜΕΣΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ-ΠΕΜΠΤΗ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

A1.

Νόμισε ότι ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος πελώριου μεγέθους και με βρόμικη όψη, όμοιος με εικόνα νεκρού. Αυτόν μόλις κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και επιθύμησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνας.

[...]

Στον Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Όταν αυτός κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια:

[...]

Δεν σου πέρασε η οργή όταν εισέβαλες στα σύνορα της πατρίδας σου; Παρόλο που είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήλθε στο μυαλό: «μέσα σε εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά»; Αν λοιπόν εγώ δεν σε είχα γεννήσει, η Ρώμη δεν θα πολιορκούνταν· αν δεν είχα γιο, θα ήμουν ελεύθερη στο θάνατό (μου) σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτα πια δεν μπορώ να πάθω και ούτε θα είμαι πάρα πολύ δυστυχισμένη για πολύ καιρό· αντίθετα όμως αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1.

ingentis: **δεν απαντά επίρρ. θετικού βαθμού**, σύμφωνα με τα εγκυρότερα Λατινο-αγγλικά λεξικά Lewis & Short και OLD, ούτε παραθετικά επιρρήματος. Παρ' όλ' αυτά μπορεί κάλλιστα να γίνει δεκτό το επίρρημα θετικού **ingenter**, ακολουθώντας το «πνεύμα» του κανόνα της Γραμματικής, και να θεωρηθεί σωστή απάντηση. facie: **facies** similem: **simillimo** quem: **quae** exercitui: **exercitus** proelio: **proeliis** mināci: **minaciora** illa: **illud** penātes: **penatium** nihil: **nulli rei** diu: **diutius** miserrima: **miser** hos: **hac** mors: **morte** servitus: **servitutis**

B2α.

existimāvit: **existimem** venīre: **veniendo** aspexit: **aspice** concēpit: **concipient** praefuit: **prae-esse** abīret: **abi(v)isset > abisset** abstinērent: **abstenturam** habērem: **habebuntur** pati: **passuram** esse possum: **possitis**

B2α.

ingredia-mur ingredere-mur ingress-ur-i simus ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ
(ΑΠΟΘΕΤΙΚΟ) **ingress-i simus ingress-i essemus**

Γ1α.

magnitudinis : γενική της ιδιότητας στο **hominem** consul : **παράθεση** στο **T. Manlius** aliquando : **επίρρ. προσδ. του χρόνου** στο **abiret** animo : **αφαιρετ. του τρόπου** στο **perveneras** miserrima : **κατηγορούμενο** στο (ενν. Υ) **ego** (μέσω του συνδ. futura sum)

Γ1β.

«Respondit ille **se** esse Orcum» **se**: Υποκείμενο στο esse [ταυτοπροσωπία του ειδικού απαρεμφάτου > ΛΑΤΙΝΙΣΜΟΣ]. Το υποκείμενο του απαρεμφάτου δηλώνεται υποχρεωτικά σε πτώση αιτιατική μέσω της γ' προσώπου προσ. αντωνυμίας **se**. (ΕΜΜΕΣΗ ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑ)

«**Ego** nihil iam pati possum» **Ego**: Υποκείμενο στο pati [ταυτοπροσωπία του τελικού απαρεμφάτου]. Το υποκείμενο του απαρεμφάτου σε πτώση ονομαστική, όπως αυτό του ρήματος.

Γ1γ.

«**filius** [...] **a duce** hostium his verbis proelio **laccessitus est**»:

Dux hostium *filium* his verbis proelio *laccessivit*

Γ1δ.

Qui natus erat

Dum ingred-e-ris / -re

Γ2α.

«at contra hos, **si pergis**, aut immatūra mors aut longa servitus **manet**»

Υπόθεση: si pergis (οριστική ενεστώτα)

Απόδοση: manet (οριστική ενεστώτα)

Ο υποθετικός λόγος ανήκει στο α' είδος και δηλώνει υπόθεση ανοικτή στο παρόν.

Si perrexisses mansisset (υπόθεση αντίθετη προς την πραγμ. στο παρελθόν)

Si pergas maneat (υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν – μέλλον)

Γ2β.

«nisi filium habērem, **libera** in **liberā patriā** mortua essem»

Non filium habens

Η μετοχή θα είναι συνημμένη στο ενν. Υ. (ego) του ρήματος essem της κύριας πρότασης, επομένως θα τεθεί σε Ονομαστική.

Γ2γ.

Quem simul aspexit Cassius: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο *simul* γιατί εκφράζει το προτερόχρονο. Εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει μόνο το χρόνο και τίποτα άλλο, συγκεκριμένα χρόνου παρακειμένου (*aspexit*), δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Cum aliquando castris abiret: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο *cum*, που χρησιμοποιείται για τις διηγήσεις του παρελθόντος. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός – διηγηματικός σύνδεσμος *cum* υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους, ενώ είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην υποτακτική. Συγκεκριμένα, χρόνου παρατατικού (*abiret*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*edixit*) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.